

Být či mít

Co potřebujeme

[Kopie prvního dílu komiksového příběhu](#) (alespoň jeden do dvojice), kopie příběhů z rozvojových zemí

Předpokládaný čas

30-40 min

Cíle

Znalostní:

- studenti na základě příběhů formulují představu o životě mladých lidí v rozvojových zemích.
- studenti porovnají vlastní zkušenost nedostatku se zkušenostmi mladých z chudých zemí a uvedou, co je na těchto zkušenostech společného a co odlišného.

Dovednostní:

- studenti diskutují, hledají odpovědi na otázky a argumentují.

Postojové:

- studenti jsou motivováni dozvědět se více o způsobu života lidí v rozvojových zemích a o životních podmínkách v těchto zemích.
- studenti rozlišují na základě srovnání se situací v chudých zemích, které věci jsou pro ně nutné a důležité a které méně.

Postup:

1. krok (5 min)

Nechte studenty, aby si přečetli první díl komiksového příběhu. Pokud budou chtít, nechte jim prostor, aby se k příběhu vyjádřili.

2. krok (5 min)

Zadejte studentům následující úkol:

Zamyslete se nad situací, kterou jste sami zažili nebo od někoho slyšeli, kdy jste vy sami nebo dotyčná osoba neměli něco, co jste moc chtěli, nebo nemohli dělat to, co jste chtěli. V prvním případě by se mělo jednat o nějakou materiální věc (ne osobu, nebo vlastnost).

Každý student individuálně zapíše odpovědi na tyto otázky:

- 1) O jakou věc se jednalo?
- 2) Proč vám nebo vašim známým na dané věci záleželo?
- 3) Jak to dopadlo? Získali jste danou věc, nebo se vyrovnali s tím, že ji není možné získat?
- 4) Myslíte si, že jste tu věc nutně potřebovali a nemohli se bez ní obejít?

3. krok (5 min)

Odpovědi na otázky si žáci navzájem sdělí ve dvojicích. Vyzvěte některé studenty, aby přečetli nahlas odpovědi na své otázky, pokud jim to nečiní problém. Ve třídách, ve kterých mají žáci problém mluvit o svých pocitech nahlas před ostatními, zvolte jinou formu (písemně, anonymně).

4. krok (3 min)

Rozdejte studentům následující příběhy mladých lidí z rozvojových zemí.

5. krok (5 min)

Řekněte studentům, aby srovnali svůj příběh a příběhy lidí, které jsou v textech.

Zadejte studentům, aby našli ve svém osobním příběhu a v příbězích z rozdaných textů a zapsali:

1. *Co měly příběhy společného (alespoň jednu věc).*
2. *V čem se lišily.*

Některé ze společných a rozdílných charakteristik, které si studenti zapsali, můžeme nechat přečíst nahlas.

6. krok (5-10 min)

Nechte studenty diskutovat nad následujícími otázkami:

1. *Co myslíte, že lidé ve zmíněných zemích nejvíce chtějí? Proč si to myslíte?*
2. *Co myslíte, že nejvíce chtějí lidé v ČR?*
3. *Které ze zmíněných věcí považujete vy za opravdu důležité?*
4. *Touží lidé ve zmíněných zemích po mobilu?*

Neposkytujte studentům správné odpovědi, podněcujte spíše diskuzi a jejich zájem dozvědět se víc.

Možná návaznost:

Nechte studenty vyhledat na webových stránkách vybavenost telefony a mobily na 100 obyvatel ve vybraných zemích. Případně jim rozdejte tyto informace vytištěné, aby zjistili, nakolik je tam rozšířené užívání mobilů. Informace najdete např. na:

<http://unstats.un.org/unsd/mi/mi.asp>

Odkazy na další zdroje:

Webové stránky:

- www.infoservis.net
- www.rozvojovka.cz
- www.varianty.cz

Dokumentární filmy:

- Soubor filmů projektu Jeden svět na školách - Téma „Rozvojová spolupráce“
- Film „Mali – Jedna část pavučiny“ Varianty. Praha 2004.

Učební materiály:

- Společný svět – příručka globálního rozvojového vzdělávání. Varianty. Praha 2004

Příběhy z rozvojových zemí

Boubacar Traoré, město Bankass, Mali, 16

Chtěl jsem si vydělat na to, abych mohl založit vlastní živnost. Za vydělané peníze jsem chtěl koupit nástroje a zařídit si dílnu. Proto jsem odešel do sousední země, Pobřeží Slonoviny, pracovat jako tahač vozíků. Byla to těžká práce. V této zemi začala válka, a tak jsem všechny peníze utratil za cestu zpátky. Domů jsem se vrátil bez peněz. Měl jsem ale štěstí, protože místní organizace Mali ENJEU mi poskytla základní vyučení a nástroje, abych mohl opravovat kola. Tím pádem jsem si konečně mohl začít sám vydělávat na svůj život.

Nancy Engeda, 18 let, město Alaba, Etiopie.

Jaké jsou mé plány do budoucna? Chtěla bych dál studovat. Mám ambice věnovat se sociální problematice. Kdyby tady v Alabě byla univerzita s oborem, který by mi vyhovoval, ráda bych zůstala.

A jestli existují nějaké problémy, které by mi v tom mohly bránit?

Obvykle, zvláště v těchto oblastech Etiopie, jsou ženy a dívky odpovědné za celou rodinu a fungování domácnosti. Mají na starosti takřka všechnu práci - úklid, vaření, chození pro vodu... Mým problémem tedy je, že kvůli tomu všemu nemám dost času na studium. Ženy a dívky zde navíc nejsou příliš respektované a mají dost málo nezávislosti. Práci doma musím v každém případě zastat já. Můžu jít kamkoli, ale nejdřív musím udělat všechny domácí práce.